

Служба
„Преса и информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 156/19
Люксембург, 12 декември 2019 г.

Решения по съединени дела C-566/19 PPU
Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg и C-626/19 PPU
Openbaar Ministerie, както и по дела C-625/19 PPU и C-627/19 PPU
Openbaar Ministerie

Съдът счита, че прокуратурите на Франция, Швеция и Белгия отговарят на изискванията за издаване на европейска заповед за арест и същевременно разяснява обхвата на съдебната защита, от която се ползват лицата, посочени в такава заповед

С решения Parquet général du Grand-Duché de Luxembourg и Openbaar Ministerie (Прокурори на Лион и Тур) (C-566/19 PPU и C-626/19 PPU), Openbaar Ministerie (Прокуратура на Швеция) (C-625/19 PPU) и Openbaar Ministerie (Кралски прокурор на Брюксел) (C-627/19 PPU), постановени на 12 декември 2019 г. по реда на спешното преюдициално производство, Съдът допълва неотдавнашната си съдебна практика¹ относно Рамково решение 2002/584, относно европейската заповед за арест², като дава и някои указания относно изискването за независимост на „издаващия съдебен орган“ на европейска заповед за арест и относно изискването за ефективна съдебна защита, която трябва да се гарантира на адресатите на такава заповед за арест.

В делата по главните производства са издадени европейски заповеди за арест от прокуратурите на Франция (дела C-566/19 PPU и C-626/19 PPU), Швеция (дело C-625/19 PPU) и Белгия (дело C-627/19 PPU) за целите на наказателното преследване — в първите три дела — и за целите на изпълнението на наказание — по последното дело. С оглед на изпълнението на тези заповеди се поставя въпрос, отговорът на който зависи, по-специално, от обстоятелството дали съответните прокуратури могат да се квалифицират като „издаващ съдебен орган“.

На първо място Съдът разглежда въпросът дали статутът на френската прокуратура ѝ предоставя достатъчна гаранция за независимост, за да може тя да издава европейски заповеди за арест, като Съдът приема, че това е така.

За да стигне до това заключение, Съдът първо припомня, че в обхвата на понятието „издаващ съдебен орган“ може да се включат органите на дадена държава членка, които без да са съдии или юрисдикции, участват в наказателното правораздаване и упражняват дейността си при условията на независимост. Последното условие предполага, че са налице устройствени и организационни правила, които могат да гарантират, че при издаването на европейска заповед за арест тези органи не са изложени на какъвто и да било риск да им бъдат давани конкретни указания за действия от страна на изпълнителната власт.

Според Съда, що се отнася до френските магистрати прокурори, представените доказателства са достатъчни, за да се приеме, че те разполагат с правомощие да подложат

¹ Вж. по-специално решения от 27 май 2019 г., OG и PI (Прокуратури на Любек и Цвикау) (C-508/18 и C-82/19 PPU), от 27 май 2019 г., PF (Главен прокурор на Литва) (C-509/18) (вж. ПС №68/19) и от 9 октомври 2019 г., NJ (Прокуратура на Виена) (C-489/19 PPU).

² Рамково решение 2002/584/ПВР на Съвета от 13 юни 2002 година относно европейската заповед за арест и процедурите за предаване между държавите членки — изявления на някои от държавите членки относно приемането на рамковото решение (ОВ L 190, 18.7.2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 6, стр. 3).

на независима преценка, по-специално спрямо изпълнителната власт, необходимостта от издаване на европейска заповед за арест и нейния пропорционален характер, както и че те упражняват това свое правомощие обективно, вземайки предвид всички уличаващи и оневиняващи доказателства. Независимостта на френските магистрати прокурори не се поставя под въпрос нито от обстоятелството, че на тях им е възложено изпълнението на функциите по повдигане и поддържане на обвинението, нито от обстоятелството, че министърът на правосъдието може да адресира до тях общи указания във връзка с изпълнението на наказателната политика, нито от обстоятелството, че те са поставени под ръководството и контрола на техните висшестоящи началници, които сами са членове на прокуратурата, поради което те са длъжни да се съобразяват с инструкциите на техните ръководители.

На второ място Съдът пояснява установеното с неотдавнашната му съдебна практика изискване, че решението за издаване на европейска заповед за арест, когато то е постановено от орган, участващ в правораздаването, без самият да е юрисдикция, трябва да може да подлежи на обжалване по съдебен ред, при което следва да се спазват изискванията за ефективна съдебна защита.

Съдът подчертава, първо, че наличието на възможност за такова обжалване по съдебен ред не представлява условие, което да налага съответният орган да бъде квалифициран като „издаващ съдебен орган“.

Второ, Съдът посочва, че държавите членки трябва да следят техните правни системи действително да гарантират изискваното равнище на съдебна защита посредством прилагането на конкретни процесуални разпоредби, които могат да се различават в правопорядъците на една или друга държава. Ето защо, предвиждането на процесуален способ за защита срещу решението за издаване на европейска заповед за арест е само една от наличните възможности за това. Поради това Съдът постановява, че изискванията, присъщи на ефективната съдебна защита, от която следва да се ползва посоченото в европейска заповед за арест лице, която е издадена за целите на наказателното преследване от орган, който не е юрисдикция, са изпълнени, когато условията за издаването на тази заповед, и по-специално нейният пропорционален характер, подлежат на съдебен контрол в издаващата държава членка.

В конкретните случаи правните системи на Франция и Швеция удовлетворяват тези изисквания, защото въз основа на националните процесуални разпоредби може да се заключи, че пропорционалният характер на решението на прокуратурата да бъде издадена европейска заповед за арест може да бъде обект на съдебен контрол преди и дори почти едновременно с неговото постановяване, но тази заповед може да бъде обект също и на последващ съдебен контрол. На по-ранен етап такава преценка извършва в частност юрисдикцията, която приема националният правен акт, въз основа на който в последствие може да бъде издадена европейската заповед за арест.

В хипотезата, в която европейската заповед за арест е издадена от прокуратурата не за целите на наказателното преследване, а за целите на изпълнението на наказание лишаване от свобода, наложено с окончателна присъда, Съдът приема, че изискванията, произтичащи от ефективната съдебна защита, също не предполагат необходимост да бъде предвидена възможност за самостоятелно обжалване на съответния акт на прокуратурата. Следователно белгийският правен ред, който не предвижда подобно обжалване, също отговаря на тези изисквания. В това отношение Съдът подчертава, че когато европейска заповед за арест е насочена към изпълнението на наказание, съдебният контрол се упражнява с влязлата в сила присъда, на която се основава тази заповед за арест. В действителност изпълняващият съдебен орган може да приеме, че решението за издаване на тази заповед за арест е продължение на съдебно производство, в рамките на което издирваното лице се е ползвало от съответните гаранции за защитата на основните му права. В допълнение пропорционалността на тази заповед за арест също следва от произнесената присъда, защото Рамковото решение относно европейската заповед за арест

предвижда, че осъждането следва да е за налагане на наказание или мярка, изискваща задържане, за не по-малко от четири месеца.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293